

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดสร้างสรรค์ ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับรูปแบบการเรียนรู้ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 269 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ TCT-DP ของ Jellen และ Urban และแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ของ เดวิด คอลบ์ (David Kolb) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคสแควร์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่มีเพศ ภาควิชา และหลักสูตรต่างกัน จะมีระดับความคิดสร้างสรรค์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาจะมีความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับปานกลาง 2) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่มี เพศ และหลักสูตรต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นนักศึกษามีภาควิชาต่างกัน จะมีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาจะมีรูปแบบการเรียนรู้แบบแอดคคอมมอเดเตอร์ ซึ่งหมายถึงรูปแบบการเรียนรู้ ที่ผสมผสานระหว่างประสบการณ์จริงเชิงรูปธรรมผสมผสานกับการทดลองและปฏิบัติ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลการศึกษาพบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับรูปแบบการเรียนรู้แบบคอนเวอร์เจอร์ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ ($R = 0.171$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีระดับความคิดสร้างสรรค์สูง จะมีรูปแบบการเรียนรู้แบบคอนเวอร์เจอร์ หมายถึง การเรียนรู้ด้วยการคิดเชิงนามธรรมผสมผสานกับการทดลองและปฏิบัติ

This research aimed to 1) study levels of creative thinking 2) study learning styles and 3) study relationships between the creative thinking and learning styles of bachelor's degree students in Faculty of Industrial Education and Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi. They were studying in the 3rd year in the academic year 2005. Sampling groups was 269 students in Faculty of Industrial Education and Technology, selected by simple random sampling. Instrument used for data collection was Test for Creative Thinking Drawing Production (TCT-DP) by Jellen and Urban as well as learning styles evaluation of David Kolb. Data was analyzed by percentage, mean value, standard deviation, Chi-square testing, Pearson's Product Movement Correlation Coefficient, and analysis by multiple regressions.

Results revealed as follows.

- 1) The students with different genders, fields of study and curriculum would have no difference in the levels of creative thinking with statistical significance of 0.05. Most of them had the levels of creative thinking at a moderate level.
- 2) The students with different genders and curriculum would have no difference in the learning styles. However, the students with different fields of study had difference in the learning styles with statistical significance of 0.05. Most of them had the learning styles as ACCOMMODATOR. It meant the learning styles integrated between real experiment and practice.
- 3) The relationship between the creative thinking and the learning styles had the statistically significant of 0.05. A study of Correlation Coefficient between the creative thinking and the learning styles as CONVERGER was at 0.171. That was to say the students with the high creative thinking would have the learning styles as CONVERGER. It meant the learning styles integrated between thinking in abstract, and experiment and practice.